

Miljödepartementet
Klimatenheten
Departementssekreterare
Sebastian Axelsson

m.remissvar@regeringskansliet.se
sebastian.axelsson@regeringskansliet.se

Svar på remiss EU-kommissionens förslag om certifieringsramverk för upptag av koldioxid (CRCF)

Lantbrukarnas Riksförbund, LRF, har beretts möjlighet att yttra sig över rubricerade betänkande. LRF välkomnar ett EU-gemensamt regelverk för certifiering av upptag och infångning av koldioxid. Förslaget till certifieringsramverk är omfattande och det tänkta genomförandet involverar jordbrukare, skogsägare och deras kooperativ.

Övergripande ståndpunkter om certifieringsramverk

LRF anser att

- **Främja frivilliga och marknadsbaserade lösningar och bygga på befintliga system.** EU:s certifiering av koldioxidupptag bör baseras på frivilliga, marknadsbaserade åtgärder. Detta innebär att EU inte behöver inrätta en ny marknadsplattform eller en ny standard eftersom kvaliteten på nuvarande metoder hela tiden blir bättre. LRF är dock öppna för att EU ska fastställa minimistandarder och kriterier för certifieringen för att öka öppenheten och ge förutsättningar för lika villkor på de frivilliga koldioxidmarknaderna. Införandet av t.ex. genomförandeakter eller delegerade akter för att utveckla metoder för koldioxidavskiljning skulle strida mot principen om frivillighet och det förfarandet motsätter sig LRF. LRF vill även se en tydlighet kring riskhantering i systemet.
- **Villkorad sammankoppling med andra politikområden/hållbarhetsfrågor bör minimeras.** Utvecklingen av certifieringen av koldioxidutsläpp bör fokusera på sitt huvudmål, upptag av koldioxid. Att införa ytterligare hållbarhetskrav, t.ex. mål från Taxonomin, skulle medföra alltför stor komplexitet och hämma de nödvändiga klimatinsatserna. Länkar till andra policydokument bör minimeras för att undvika komplexitet och motverkande initiativ som försvårar uppfyllandet av hållbarhetskriterierna.
- **Det behövs starka ekonomiska incitament för koldioxidlagring i mark, träprodukter och hållbart skogsbruk.** Starka affärsmässiga incitament är en

förutsättning för skogsägare, jordbrukare och deras kooperativ att leverera inom ramen för koldioxidramverket. Utöver kolsänkor i mark och skogar bör Kommissionen se till att alla relevanta biobaserade produktkategorier ingår i en robust och sammanhängande ram för koldioxidupptag och utveckla en metodik för att ta hänsyn till de positiva substitutionseffekterna av biobaserade produkter. I det nya regelverket bör man beakta hållbar jordbruks- och skogsförvaltning som en hållbar lösning som redan har bidragit till att mildra klimatförändringarna. Kraven för att upprätta referensscenarion bör göras så att länder och företag i framkant inte missgynnas. LRF anser inte att EU:s gemensamma jordbrukspolitik eller de nationella stödsystemen skall tas i anspråk för att finansiera certifieringsramverket.

- **Certifiering av koldioxidupptag måste ha ett helhetsgrepp och inte bara fokusera på ”additionalitet”.** LRF anser att EU:s certifiering av koldioxidupptag i sin utformning alltför mycket fokuserar på additionalitet. En kolinlagringsaktivitet anses vara additionell om den kan jämföras med ett relevant referensscenario, alternativt att den går längre än lagstadgade krav och att den inte hade ägt rum utan de incitament som certifieringen innebar. De olika utgångspunkterna för olika typer av koldioxidupptag bör väl definieras för att förhindra att en stor börda läggs på jordbrukare, skogsägare och deras kooperativ. EU måste också ta hänsyn till att additionalitet är ett godtyckligt begrepp, eftersom koldioxidupptag varierar beroende på olika metoder och livscykelstadier. Certifieringen bör inte heller baseras enbart på vissa metoder utan ta hänsyn till alla insatser som leder till koldioxidupptag. Additionaliteten bör baseras på en rättsligt och praktiskt möjlig referensnivå.
- **Upprätta transparenta regler för att övervaka, rapportera och verifiera koldioxidupptag.** För att skapa förtroende för ett system för koldioxidupptag måste det byggas på robusta system för att övervaka, rapportera och verifiera koldioxidupptag. Detta innebär att tvärvillkoren för LULUCF- bokföring bör vara robusta för att undvika dubbel redovisning. För att hantera dessa frågor skulle EU kunna visa hur man skapar en inre marknad för frivilliga åtgärder på koldioxidmarknaden och hur man bokför registren på ett sådant sätt att dubbel redovisning undviks på nationell nivå. Den nya förordningen bör också godta internationella certifikat, vilket minskar byråkratin. Övervakning, rapportering och kontroll av koldioxidkrediter bör ske med så liten byråkratisk börda som möjligt och med tillräcklig flexibilitet mellan medlemsstaterna.

Detaljerade synpunkter specifikt skog

Bioenergi i kombination med avskiljning och lagring av koldioxid (BECCS) har en synergi-potential mellan energiproduktion och permanent långtidslagring av kol. En teknik med potential att ge negativa utsläpp om biomassan kommer från hållbart brukad skog. Det behövs investeringar i denna nya teknik, offentlig forskning och utveckling samt innovativa lösningar. Dessutom är det viktigt att förordningen om förnybar energi erkänner denna potential och avstår från begränsningar av användningen av hållbar producerad biomassa från skogar.

Nedan följer en förteckning över de viktigaste aspekterna och potentiellt största utmaningarna av lagförslaget utifrån ett skogsägarperspektiv:

- Endast nettokoldioxidupptag är berättigade till kolkrediter.
- Det är ett stort problem att förslaget bygger på övervakning av markanvändning genom fjärranalys, inklusive Copernicus Sentinel-satelliterna eller kommersiella tjänster (artikel 8). För oss är det viktigt att fjärranalysen valideras genom nationella fältinventeringar som t.ex. Riksskogstaxeringen.
- Stor oro för att lösningar för kolodling eller andra lagringsformer måste visa på samfördelar, bland annat att inga negativa effekter på den biologiska mångfalden eller en försämring av ekosystemen uppstår. Hållbarhetskriterierna kopplar detta system till Taxonomin. Hänvisning görs även till försiktighetsprincipen och principen "Do No Significant Harm", som ofta används i taxonomin. (artikel 7)
- Stor oro över att medlemsstaterna är avsedda att inrätta och driva nationella certifieringssystem, inklusive tillsyn av oberoende certifieringsorgan och inrättande och drift av nationella register. (se sidan 4 under budgetkonsekvenser).
- Bra att förslaget ändå är tydlig med att minska onödiga administrativa bördor för operatörer eller grupper av operatörer, särskilt små och medelstora företag, inklusive små jordbrukare och skogsägare.
- Referensnivå ska baseras på den standardmässiga koldioxidavskiljningen i jämförbara verksamheter under liknande sociala, ekonomiska, miljömässiga och tekniska förhållanden. Om det är väl motiverat får referensnivå baseras på verksamhetsutövarens individuella koldioxidavskiljning (artikel 4.3).
- Additionalitet innebär att man avsiktligt går utöver unionens och nationella lagstadgade krav (artikel 5).
- Långtidslagring måste säkerställas under hela övervakningsperioden genom lämpliga ansvarsmekanismer (artikel 6). Oklart hur långa tidsperioder som avses.
- Minimikraven för att generera koldioxidkrediter ska baseras på certifieringsmetoder som kommer att utvecklas av kommissionen genom delegerade akter (förberedande arbete sker i samråd med intressenter och experter i den expertgrupp som man kommer inrätta) (artikel 7.3). Sådana krav är inte lämpliga att utveckla i delegerade akter.
- Certifikatets minimi innehåll (bilaga II), som ska vara offentligt tillgängligt, omfattar följande: kontaktuppgifter för den huvudsakliga certifierade enheten (och operatören) samt platsen för den verksamhet som fångar upp koldioxid.

Detaljerade synpunkter specifikt lantbruk

Certifieringsramverket skall inte motverka målen i livsmedelsstrategin eller en växande bioekonomi baserad på ökad tillgänglighet på bioråvara.

Den viktigaste åtgärden för att nå EU:s klimatmål 2050 är att kraftigt minska utsläppen av växthusgaser från fossila källor. I Kommissionens förslag till certifieringsramverk är det därför avgörande att ramverket inte möjliggör en långsammare utfasning av energi från fossila källor än vad som följer Sveriges och EU:s klimatlagstiftning. Särskilt problematiskt blir det när från 2022 användningen av naturgas kan ingå i det som kategoriseras som klimatinvesteringar trots att användning av fossila bränslen inte kan kvalificeras till klimatinvestering. Det riskerar trovärdigheten i det kommande certifieringsramverket som skall definiera infångning av koldioxid som stimulerar till ökade upptag av koldioxid i marksektorn, permanenta negativa utsläpp och hållbara kolflöden.

Kvalitetskriterierna beskriver regler för kvantifiering av nettoinlagringen av kol för respektive metod inräknat både direkta och indirekta utsläpp jämfört med ett referensscenario. Det framgår inte vilken data som finns att utgå ifrån, hur kontinuerliga mätserier skall korreleras eller hur den höga kvaliteten i kolinlagringen skall säkerställas. LRF förordar ett ramverk med begränsad detaljnivå för att begränsa komplexiteten och osäkerheter.

Lagringsformer i marksektorn, permanenta negativa utsläpp och hållbara kolflöden skall enligt förslaget kunna certifieras förutsatt att den biologiska mångfalden inte missgynnas. Vad detta villkor innebär i praktiken är oklart men kan vara avgörande för om åtgärderna genomförs eller ej. LRF ser reella risker med att koppla kraven till andra avgränsade hållbarhetskriterier då det kan begränsa anslutningen till certifieringen med alltför komplexa regelverk.

Vad blir konsekvenserna?

Redan höga ambitionerna i LULUCF-sektorn ökar ytterligare. Resultatbaserade incitament för koldioxidinlagring möjliggörs vilket kan verka lockande men vilken data skall användas och hur verifiera mätmetoder? Samordning av rapportering från respektive medlemsstater blir angelägen att ha på plats.

Det återstår ännu ett arbete med att ta fram vilka kolinlagringsmetoder som skall vara godkända för certifiering, detaljer kring hållbarhetskriterier och fastställande av referensscenarion. LRF föreslår att det bildas en nationell expertgrupp som parallellt med kommissionens fortsatta arbete arbetar med konsekvenser av certifieringsramverket och anpassning till svenska förhållanden, produktion och hur det kompletterar övriga insatser för klimat men även övriga hållbarhetskriterier. LRF ställer gärna experter inom lantbruk respektive skogsbruk till förfogande för arbete i en sådan grupp.

Med vänliga hälsningar,

Pernilla Winnhed
Avdelningschef
Näringspolitik och Företagande

Magnus Kindbom
Avdelningschef
LRF Skogsägarna